

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Ordsprog og Mundheld, samlede og ordnede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Ordsprog og Mundheld, samlede og ordnede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 13. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1845_808A-txt-shoot-idm1375.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Man rider ikke altid den *Dag*, man sadler.

Man faaer at tage hvad *Dagen* hør til.

Det bliver ikke *Dag*, fordi man staaer tidlig op. S.

Det bliver ikke *Dag*, fordi een Fugl synger, (uden det er Kragen). S.

Der er mange *Dage* i Aaret og flere Maaltider. S.

14Imorgen er atter en *Dag*.

Lad hver *Dag* have sin egen Plage.

Gaaer du i *Dands*, da see til, hvem du tager ved Haand! LI.

Det dundrer, naar Viben *dandser* paa Engjord. S.

Der er ogsaa en *Dødning-Dands*.

Tal *Dansk* til *danske* Folk!

I skulde nylig ei saameget talt det Franske, saa havde kanskee nu I bedre vidst det *Danske*.

Hvem der klæder sig paa Fransk, maa fryse paa *Dansk*.

De *Danske* vandt.

De dumme *Danske*, siger Tydskeren.

Degne og *Duer* gjør skidne *Stuer*.

Den Mad, som er paa Skibet, føder Folket.

Den Dag kommer nok, da Koen har sin Hale behov.

Den sidder tit paa Domstol, som ei kan skifte Saad mellem Hunde. LI.

Man driver *den* Vægge, som gaae vil. LI.

Den er slemt snydt, som Næsen er af.

Den ræddes for Sækken, som før var i den. S.

Den mister ikke, som først faaer.

Den Gaas, Hovedet er af, kækker aldrig meer.

Den Steen, man ikke kan løfte, lader man ligge.

Den Steen bliver vaad, som hver Mand spytter paa.

Den Vrede er spildt, som Ingen bryder sig om.

Den Dag, den *Sorg*.

Det duer ei, at drage *Den* til *Disk*, som baaren er til *Visk*.

Hver er *djærv* over deelt *Lod*. LI.

Dommen er den ukiær, som sig veed uskiær. LI.

Ingen maa være *Dommer* i sin egen *Sag*.

15*Drage-Dukkerne* (faaer *Skyld* for saa meget).

Det er ondt at være *Drengs Dreng* og *Spindekones Terne*. S.

Der *drikkes* mere for *Lyst* end for *Tørst*. S.

Drik som *Giæst* og æd som du *hjemme pleier van!* LI.

Drik til jer *Mad*, ellers kan *Pokker* ikke fylde jer.

De snakker nok om, man *drikker*, men ikke hvad *Tørst* man lider.

Drukken Mund har intet *Styre*. S.

Drukken Viis er ædru gal. S.

Den banker *dristig* paa, som bær godt *Budskab*. S.

Dristig vovet er halv vundet.

Dristig Mand staaer *Lykke* for.

Man kan ogsaa være *dum-dristig*.

Den *Dovne* maa man immer *drive*. LI.

Man tager ikke mange *Harer* med de *Hunde*, man skal *drive* til *Skovs*.

Der *drukner* *Fleer* om *Aaret* i *Vin* end i *Vand*. S.

Immer *drukner* *Sladder* for god *Kvindes Dør*. LI.

Muus drukner ei under *Hølæs*. S.

Man kan *drukne* i sin egen *Lærdom*.

Drukken Mands Ord er *Drømme* ligest. S.

Man skal ogsaa vide, hvem man fortæller sin *Drøm*. S.

Immer *drømmer* So om Mask og Kiælling om Krogstav. LI.

Hvad *duer* Halm til?

Naar der er Fare paa Færde, da seer man først, hvad Folk *duer* til.

Brogeløs Mand og raadløs Kvinde *duer* ikke stort. S.

En staaende Sy pige og en siddende Kokkepige *duer* kun lidt.

16Naar Glasset er itu, *duer* Stumperne ikke. S.

Døer Ræven, saa *duer* Bælgen. S.

Saa *duer* Frugten, som Dyden er i Træet. LI.

Det kiendes paa *Dug*, hvor Daare sidder. S.

Dunet Hoved er Fattigmands Ære og Rigmands Skam. LI.

Man gjør tit en *Dyd* af en Nødvendighed.

Skønhed forgaaer, men *Dyden* bestaaer.

Dyd er udødelig. S.

Dyrene har ingen anden Gud end Mennesket.

Der er ogsaa *Dyr* i menneskelig Skikkelse.

Gode Raad ere immer *dyre*, naar man trænger til dem.

Somme Folk seer ud som den *dyre* Tid.

Dyrt er Doctor-Vand, men dyrere er Dommer-Blæk. M.

Det er *dyrt* Smør, som slikkes af en Hegle. S.

Man kan ogsaa købe Guld for *dyrt*.

Den døer ei af Sult, som *dyrt* kober. LI.

Bedre *dyrt* at købe end ilde at svelte. LI.

Dyrt Klenodie gjør lystigt Tilsyn. LI.

Han giemmer *dyrebar* Ting, som sin Fred giemmer. LI.

Det man længe skal bede om, er *dyrekiøbt*. S.

Døden blæser ikke i Lur for sig. LI.

Døden vil ikke have *Nei*. S.

Det nytter ikke, naar *Døden* banker paa, at sige: gaae til min Nabo.

Selv Ormen krymper sig ved *Døden*.

Døden er haard at gaae paa (sagde Molboen, han druknede Aalen).

Naar Lykken er sær, er *Døden* kiær. LI.

Ulvens *Død* er Kvægets Liv. S.

Kiærlighed er stærkere end *Døden*.

¹⁷*Døden* skal have en Aarsag.

Døde er død Mands Venner. LI.

Man kan ikke *døe* uden een *Død*.

En Ung kan *døe*, en Gammel skal *døe*.

Kan du ikke leve, saa kan du *døe*.

At *døe* skal være det Sidste, man gjør.

De *døe* Alle, som dødsens ere. LI.

Mord maa ei *dølges*.

Døren gaaer mest i hele Huset. S.

Hunde og Herremænd lukke ikke *Dørre* efter sig.

Man maa ikke falde med *Døren* ind i Huset.

Dine Ord i Æren og mine ikke bag *Døren!*

Det nytter ikke at tale for *døve* Øren.

Om Høsten er Høns *døve*. S.

En *døv* Sax gjør en skiævmundet Skræder. S.